

El Govern de CiU: FORT AMB ELS DÈBILS I DÈBIL AMB ELS FORTS

Dos dies després de les eleccions del 20 de novembre, el president de la Generalitat, Artur Mas, va presentar una nova bateria de retallades basades en pujades de preus de serveis bàsics com l'aigua i el transport, les taxes universitàries, el copagament sanitari i, d'una manera molt especial, afectant sous i condicions laborals dels 230.000 empleats públics que depenen de la Generalitat. Pocs dies després el Govern portava a la Mesa de la Funció Pública una llista de propostes destinades a estalviar 625 milions d'euros l'any 2012. Però aquestes propostes van ser considerades pels sindicats de l'Administració catalana com un atac frontal als drets laborals i socials dels treballadors i treballadores de la Generalitat. Un atac a la Catalunya social.

TOCANT L'OS DELS SERVEIS ESSENCIALS

Les retallades del Govern de la Generalitat als empleats públics tenen una columna vertebral ben definida. Es retalla el sou en un 10%, que s'afegeix al 5% que ja es va retallar l'any 2010. Però a més cal afegir retallades en menjador i altres drets que podrien suposar la pèrdua econòmica d'uns 1.800 euros anuals de mitjana per funcionari. També es revisen les plantilles ocupades per personal interí, amb la qual cosa es poden perdre milers de llocs de treball. Se suprimeix la compensació econòmica perquè un funcionari no perdi poder adquisitiu durant una baixa mèdica i es modifica a la baixa la retribució per reducció de jornada per la cura d'un fill o filla. I tot això només és un tast del total de la tisorada econòmica i social de la Generalitat als seus treballadors i treballadores.

Aquestes retallades afecten directament serveis essencials de ciutadania com l'educació, la sanitat o els serveis socials. CCOO considera que amb aquesta allau de retallades el Govern de la Generalitat continua carregant sobre els treballadors i les treballadores els costos de la crisi. Per a CCOO, aquest Govern és fort amb els dèbils i dèbil amb els forts.

DESPRESTIGI

Els empleats públics catalans suporten des de fa temps un discurs de desprestigi quan ells estan patint en la seva pròpia pell retallades salarials i fins i tot destrucció d'ocupació. El 25% dels empleats públics no té feina estable, i molts d'ells cobren al voltant dels 1.000 euros. Els sindicats destaquen que les retallades s'estan fent sobre la base de falsedats fonamentades sobre l'argument que no hi ha diners.

Uns 30.000 empleats públics es van manifestar a Barcelona contra les retallades el passat 18 de gener

Per contra, es deixen d'ingressar importants quantitats de recursos econòmics per causa del frau fiscal i d'impostos perdonats a les grans fortunes del país, com és el cas de l'impost de successions. Enguany, el Govern de CiU ha deixat d'ingressar uns 400 milions d'euros a causa de la pràctica eliminació d'aquest impost.

CCOO defensa el paper fonamental dels empleats públics de Catalunya. La seva dignitat i professionalitat fan que, malgrat tot, amb menys

plantilla i menys pressupost aconseguixin nivells de qualitat similars als països més desenvolupats del món.

Les polítiques d'ajust i les retallades estan generant més desigualtats, i estan afectant greument el comerç i l'economia productiva. Però hi ha alternatives. CCOO proposa equilibrar els comptes públics per la via dels ingressos, fent que paguin més aquelles persones que més tenen i perseguint decididament el frau fiscal. ■

Els números canten i demostren LA FORTA REDUCCIÓ D'EMPLEATS PÚBLICS a Catalunya en el darrer any

La reducció de treballadors i treballadores del sector públic dependent de la Generalitat ha estat contundent en el darrer any. Els números canten i no hi ha millor argument que comprovar l'evolució de les plantilles durant els últims mesos.

EVOLUCIÓ DE LES PLANTILLES DEL PERSONAL DIRECTE DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

COL·LECTIUS	GENER 2011	NOVEMBRE 2011	DIFERÈNCIA
JUSTÍCIA	7.069	7.214	+145
ADMINISTRACIÓ I SERVEIS	31.679	31.203	-476 (1)
AGENTS RURALS	522	511	-11
COSSOS DE SEGURETAT	16.831	17.363	+532
DOCENTS	67.957	67.854	-103 (2)
EXTINCIÓ D'INCENDIS	2.591	2.574	-17
INSTITUCIONS SANITÀRIES	36.150	35.544	-596
SERVEIS PENITENCIARIS	3.847	3.439	-408
TOTAL	166.646	165.702	-994

EVOLUCIÓ DE LES PLANTILLES DEL PERSONAL D'EMPRESES PÚBLIQUES I FUNDACIONS

Pel que fa referència a les empreses i fundacions de la Generalitat, hem de partir del total de personal que hi havia registrat el 2010 i del fet que la instrucció de la Generalitat obligava a reduir les plantilles en un 5%.

TIPUS D'ENS	PLANTILLA 2010	-5%
EMPRESES PÚBLIQUES	15.823	-791
FUNDACIONS	4.725	-236
TOTAL REDUCCIÓ		-927

(1) Si la comparació la fem entre el novembre del 2010 i el novembre del 2011 la diferència en el col·lectiu Administració i serveis és de -997 en lloc de -476, ja que entre els mesos de novembre de 2010 i gener de 2011 es va reduir en -521 el personal de administració i serveis. En la resta les diferències entre el novembre del 2010 i el gener del 2011 no són tan significatives.

(2) S'ha de tenir en compte que el total d'alumnes ha augmentat per al curs 2011-2012 i, per tant, també s'hauria hagut d'augmentar la plantilla per mantenir la ràtio. Val a dir que a la pràctica la plantilla ha disminuït considerablement entre el personal docent, perquè no s'han cobert les jubilacions. A tot això cal afegir uns -300 auxiliars administratius perduts el mes de desembre pel concurs de trasllats. ■

A tot això s'hauria d'afegir l'impacte que té en les empreses privades prestadores de serveis la retallada d'aquests serveis. Per exemple, les empreses concessionàries de l'Agència Catalana de l'Aigua han reduït les seves plantilles en uns 250 efectius. Totes aquestes dades són oficials i han estat recollides del Departament de Governació i Relacions Institucionals de la Generalitat de Catalunya (Secretaria d'Administració i Funció Pública). ■

La lluita dels empleats públics és la LLUITA PELS DRETS DE TOTS

Darrerament hi ha un sentiment estès entre part de la població que pensa que hi ha massa treballadors públics a casa nostra. Això no és cert.

La ràtio habitants / empleats públics a Catalunya, el 2009, era de 24,3 habitants per empleat públic; a Espanya, 17; a l'Aragó, 14,5, i a Extremadura, 11. Cal no oblidar tampoc que Catalunya és la comunitat autònoma que més competències té assumides, 185, per 154 de Galícia, 152 d'Andalusia, 131 del País Valencià o 120 de Canàries. Pel que fa a altres països europeus, a Suècia hi ha 8 habitants per funcionari; 9 a Finlàndia i 12 a França i Bèlgica.

De tot això es desprèn que Catalunya té menys empleats en el sector públic en relació amb Espanya i altres països europeus. A més, el percentatge d'empleats del sector públic sobre el total d'ocupats a Catalunya era del 10,6% el 2008, gairebé un punt menys que el 2005. A Espanya, aquesta mateixa xifra era del 14,6%; a Alemanya, del 13,7%, i al Regne Unit, del 19,5%. En relació amb Espanya, els països escandinaus doblen el nombre dels ocupats del sector públic com a percentatge de la població activa, França també ho supera àmpliament i fins i tot països com els Estats Units hi estan per sobre.

Serveis públics, dret de ciutadania

Els serveis públics són la riquesa dels que no som rics. La societat del benestar intenta que totes les persones aportin, mitjançant els impostos, una part dels seus guanys per garantir els drets de la ciutadania: la salut, l'educació, la seguretat, la justícia, la xarxa urbana i de transport, el sanejament d'aigües... Si no es fes de manera comuna, aquests drets només els tindria qui els pogués pagar. Si la nostra societat fos justa, els qui més tenen haurien de contribuir més que els que guanyen poc, però el sistema d'impostos d'Espanya i de Catalunya és poc redistributiu.

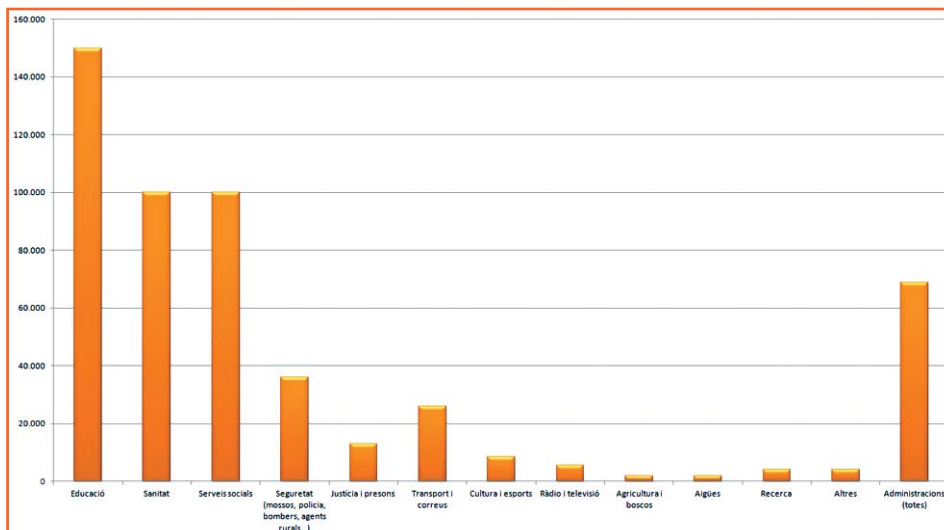
Qui són els funcionaris?

Les administracions públiques proveeixen diferents serveis a la ciutadania. Hi ha, però, molts serveis públics concertats o subcontractats a empreses privades.

Així, del total de **400.000** assalariats de les administracions públiques:

- 165.000 corresponen a la Generalitat de Catalunya;
- 45.000, a empreses públiques vinculades a la Generalitat;
- 32.000 pertanyen a l'Administració general de l'Estat a Catalunya (inclou funcionari de la universitat pública), i
- 158.000 formen part de les administracions locals, comarcals i provincials.

A aquests se'ls ha de sumar els **120.000** assalariats d'empreses privades que presten serveis públics externalitzats, subcontractats o concertats, ja que no totes les persones que treballen al sector públic són funcionàries. Hi ha també molt personal amb contracte laboral ordinari: a tall d'exemple, a la Generalitat aquest percentatge és del 22,7%. D'altra banda, un 23% de l'ocupació pública és temporal.

Treballadores i treballadors que fan el servei concertat i el de titularitat pública

Privilegi o garantia d'estabilitat?

El treball a les administracions públiques és regulat en la Constitució espanyola, que, en el tercer punt de l'art. 103, determina que: *"el acceso a la función pública será de acuerdo con los principios de mérito y capacidad, y señala las peculiaridades del ejercicio del derecho a sindicación, el sistema de incompatibilidades y las garantías para la imparcialidad en el ejercicio de sus funciones"*.

L'accés a la condició de funcionari es produeix, doncs, en condicions d'igualtat. Qualsevol persona pot presentar els seus mèrits i sotmetre's a un examen per mostrar la seva capacitat superior en "oposició" a qualsevol altre candidat. És bo que aquestes persones estableixin el seu compromís amb la funció i la llei, i puguin conservar una certa estabilitat davant l'alternança política sense que el canvi del partit en el poder representi el cessament de centenars de persones. D'aquí el que molta gent considera un privilegi: el caràcter fix de la feina a la funció pública. Això no vol dir, però, que un funcionari no estigui sotmès a normes i un control disciplinari. La pèrdua de la feina i de la condició de funcionari sempre s'ha pogut produir com a sanció per faltes molt greus. ■

PER A QUI no hi ha diners?

Aquí teniu alguns exemples de la indecència dels nostres governants quan ens diuen que no hi ha diners per mantenir els nostres serveis públics. I no ho diem nosaltres, són notícies recollides de diferents mitjans de comunicació. Aleshores, per a qui no hi ha diners?

Els milionaris espanyols guanyen 2.150 milions d'euros més durant l'any 2011.

L'Església espanyola rep de l'Estat 10.000 milions d'euros l'any.

El primer Consell de Ministres del PP aprova un ajut de 103.000 milions d'euros per a les entitats financeres i no ho diu públicament.

El Govern de la Generalitat regala al Grup Godó 2 milions d'euros, al mateix temps que retalla la sanitat i l'educació.

TELEVISIÓ PÚBLICA: diners que entren i surten

La subvenció corresponent al 2012 per a TV3 és de 235 milions d'euros, dels quals, segons afirma la direcció, 48 milions (el 20%) aniran a parar a productores privades, en produccions associades (32 milions) i coproduccions (16 milions). Aquestes xifres superen amb escreix les obligacions legals sobre ajuts a la indústria privada. La retallada en despeses de personal que la direcció vol aplicar és d'11,6 milions.

És cert que TV3 necessita el talent extern i el concurs de productores privades, en alguns casos. L'aportació de productores com Minoria absoluta, amb programes com "Polònia" o "Crackòvia", és molt valuosa per incrementar la competitivitat de la cadena. Però no necessita pagar un preu desorbitat a la productora Bat a Bat per un programa com "Sota terra", quan sèries documentals de producció interna surten molt més barates, ni contractar Lavinia per "Banda ampla" o El Terrat per "Divendres". Que no ens podem encarregar nosaltres sols d'aquests programes que es fan als nostres estudis amb els nostres mitjans?

La Llei de l'audiovisual diu: "Correspon al Govern de la Generalitat el foment, la promoció i la protecció del sector audiovisual, tant pel que fa a la indústria i el col·lectiu professional, com pel que fa a la producció i la potenciació d'obres i continguts audiovisuals".

Pel que fa a les coproduccions, és la Conselleria de Cultura, a través de l'Institut Català d'Indústries Culturals (ICIC), qui ha de suportar el cost econòmic d'aquests ajuts. La Llei afegeix: "Correspon al contracte programa pel que fa als prestadors públics delimitar l'abast i els termes en què han de complir l'obligació de contribuir al desenvolupament del sector audiovisual". Això no vol dir incorporar aquest cost als pressupostos ordinaris de TV3 com si fossin despeses pròpies, perquè aquests diners tal com entren, surten. ■